

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος π̄ Πα ρ

N Πα
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιστην α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϑ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

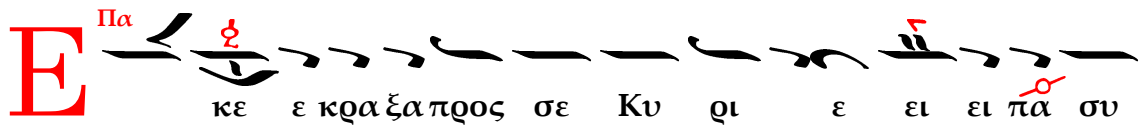
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

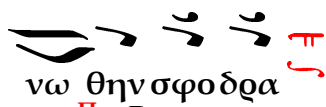
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

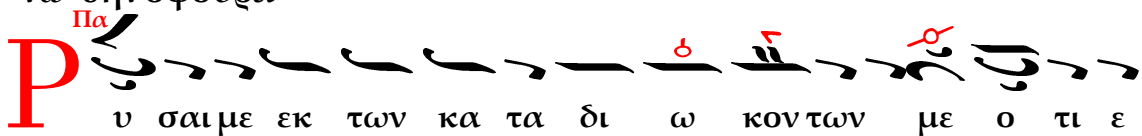
ζη τω ων την ψυ χη ην μου

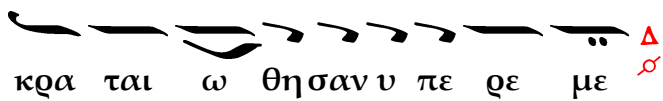
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

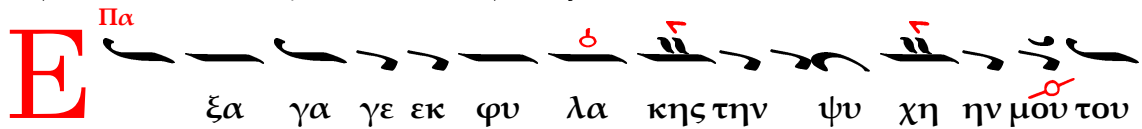

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

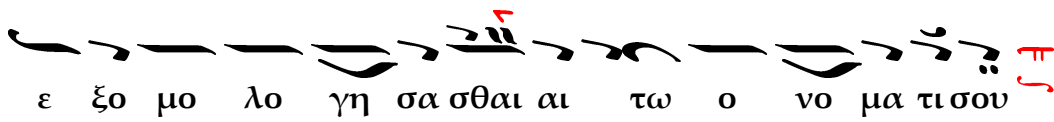
Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

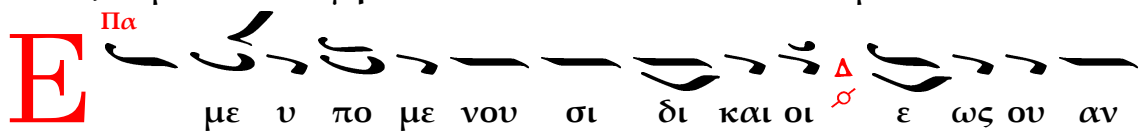

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

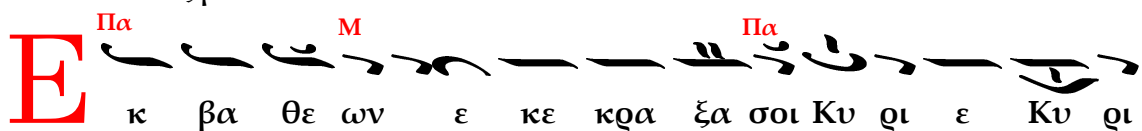

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

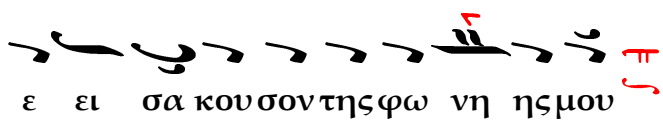
Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

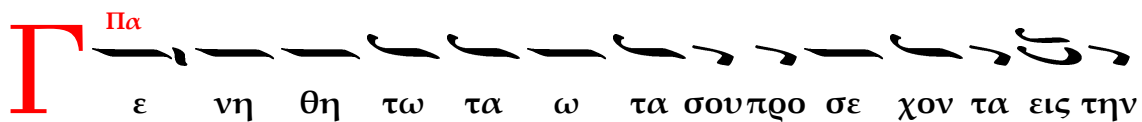

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου

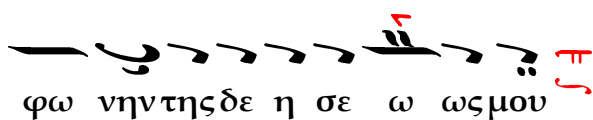
Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

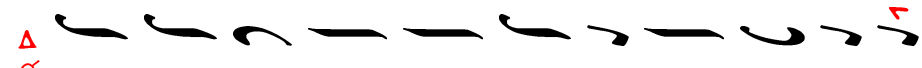
Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κουσον της φω νη ης μου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ωσμου

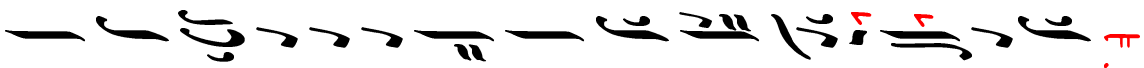
Στιχηρὰ ἰδιόμελα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε σιν

Γ^{Πα} ε νε θλι ων τε λω με νων τω α ναι δε στα

 τω ς ς Η η ρω δω^Δ της α σελ γος ορ χη στριδος ε πλη

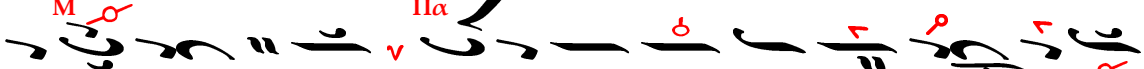
 ρω το η δι ι α α θε σις τω ο ο ο ορ κω

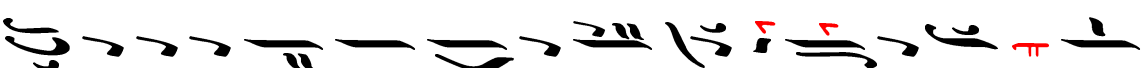
 τω γαρ Προδρο μη Κε φα λη α α α πο ο

 ο τμη η θει σα^Δ ως ο ψω νι ο ον ε φε ε ε

 ρε ε ε ε το ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις

 α να α κει με ε ε ε νοις^{Νη} ω ω συμπο σι ς

 ς μι ση η τω^Μ α νο σι ρω γη η μα α τος

 και μι ι αι αι φο νι ι ας πλη η η η ρωσ^{Πα} αλλ

 η μεις τον Βα πτι ι στην^Δ ως εν γεν νη τοις γυ

 ναι κων μει ει ει ει ει ζο ο να α α α α

 α α α α α^Δ ε πα ξι ι ι ως τι μωντες μα α κα

 ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

επιιι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Πα ε νε θλι ων τε λω με νων τω α ναι δε στα

τω ω ω Η η ρω δω της α σελ γως ορχηστριδος ε πλη

ρω το η δι ι α α θε σις τω ο ο ο ορ κω

τω γαρ Προδρομη Κε φα λη α α α πο ο

ο τμηη θει σα ως ο ψω νι ο ον ε φε ε ε

Πα ρε ε ε ε το ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις

α να α κει με ε ε ε νοις ω ω συμπο σι ω

Μ ω μι ση η τω **Πα** α νο σι ωρ γη η μα α τος

και μι ι αι αι φο νι ι ας πλη η η η ρως αλλ

η μεις τον Βα πτι ι στην ως εν γεν νη τοις γυ

ναι κων μει ει ει ει ζο ο να α α α α α

α α α α α ε πα ξι ι ι ως τι μωντες μα ακα

ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ^Δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Δ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ

υ ρι ι ι ον

^{Πα} Ω ρ χη σα το η μα θη τρι α τς παμ πο νη

ρσ ς ς δι ι ι α α βο λς και την Κε φα λην σς

Προδρο με μι σθο ο ον α φει ει λε ε ε ε το

ω συμ πο σι ι ς πλη η ρς ς ς αι αι μα α α

των ^{Δι} ει θε μη ω μο σας Η ρω ω ω δη α α

^{Πα} νο ο ο ο με ψε ευ δς εκ γο ο ο ο νε

^{Δι} ει δε και ω μο σα α ας μη ε ευ ω ω ω ρ κη

^{Πα} η η η σας κρειτ τον γαρ ψευ σα μενον ζω ης ε πι ι

ι τυ υ υ χειν και μη α λη θευ σαν τα την Κα ραν τς

Προδρο ο μς ς ς α πο ο τε ε ε ε μιν αλλ

η μεις τον Βα α α πτι ι ι στην ^{Δι} ως εν γεν νη

τοις γυ ναι κω ω ων μει ει ζο ο ο να ^{Πα} ε πα

ξι ως τι μω ωντες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

εκ πασων των

α νο μι ω ω ω ν α α α αυ του

Ω ρ χη σα το η μα θη τρι α τ ε παμ πο νη

ρ ϑ ϑ δι ι ι α α βο λ ϑ και την κε φα λην σ ϑ

Προδρο με μι σθο ο ο ν α φει ει λε ε ε ε το

ω συμ πο σι ι ϑ πλη η ϑ ϑ ϑ αι αι μα α α

των ει θε μη ω μο σας Η ρω ω ω δη α α

νο ο ο ο με ψε ευ δ ϑ εκ γο ο ο ο νε

ει δε και ω μο σα α ας μη ε ευ ω ω ω ρ κη

η η η σας κρειτ τον γαρ ψευ σα μενον ζω ης ε πι ι

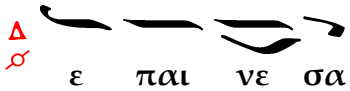
ι τυ υ υ χειν και μη α λη θευ σαντα την Κα ραν τ ε

Προδρο ο μ ϑ ϑ α πο ο τε ε ε ε μιν αλλ

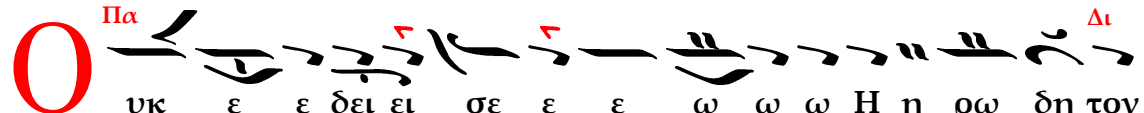
η μεις τον Βα α α πτι ι ι στην ως εν γεν νη

τοις γυ ναι κω ω ω ν μει ει ζο ο ο να ε πα

ξι ως τι μω ω ντες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. ε'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

 τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α οι

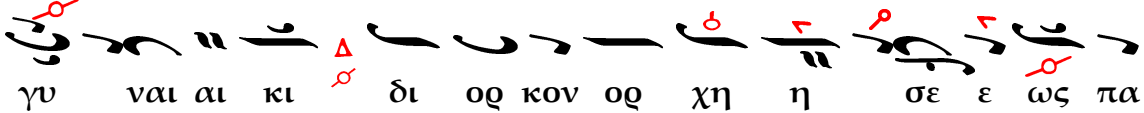
Ο^{Πα} υκ ε ε δει ει σε ε ε ω ω ω Η η ρω δη τον ^{Δι}

 της μοι χει ει ας ε λε εγ χον ^{Πα} δι ε ε ρωω τα σα α

 τα νι ι κον και οι οιστρον θη η η λυ υ υ μα α νι

 ας θα α να α τω κα τα κρι ι ι ναι ^{Πα} σε τϷ τϷ την παν τι μον Κα α ραν πα ρα νο μω ω

 γυ ναι αι κι ^{Πα} δι ορ κον ορ χη η σε ε ως πα

 ρα δϷ Ϸ ναι σφα α λε ε ε ρως ^{Πα} ω πω ως

 ε ε τολ μη η η σας τοι Ϸ τον φο ο νο ο ον τε ε

 λε ε ε σαι ^{Πα} πωσ δε Ϸ κα τε φλε χθη Η α σελ

 γης ορ χη η η στρι ι ι α ε εν με ε σω τϷ Ϸ

 Ϸ συ υ υμ πο ο σι ι ι Ϸ ^{Πα} ε πι πι να κι

 βα α στα α α ζϷ σα τα α α αυ την ^{Πα} αλλ η μεις

 τον Βα α α πτι ι ι στην ^{Πα} ως εν γεν νη τοις γυναι

 κων ^{Κε} μει ει ει ζο ο ο ο να ^{Πα} ε πα ξι ως τι

μω ων τες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νει εις το ο ον αι ω ω ω ω να

Π ^{Πα} α α α λιν ^{Δι} Η ρω δι ι ας ^Δ μαι ^ο αι αι

^{Πα} νε ε ε ε ται πα λι ι ι ιν τα α ρα α α α α

α ατ τε ε ε ε ται ^{Δι} ω ο ορ χη μα α δο ο

^{Πα} λι ι ι ι ον και πο τος με ε ε τα δο ο ο ο

λϝ ϝ ^{Κε} ο Βα πτι στης α πε τε ε ε μνε ε το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ^{Πα} και Η ρω δης ε ε τα

ρα α α α α α α α ατ τε το ^{Κε} πρε σβει αι αις Κυ

ρι ε ε τϝ ϝ ϝ σϝ ϝ ϝ Προ ο δρο μϝ ^Δ την ει ρη νην

πα ρα α σχϝται αι ψυ χαι αι αις η η η η η μων

Ἦχος ^{Πα} Πα ϝ

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Γ ^{Πα} ε νε θλι ων τε λου με νων του α ναι δε στα

του ου ου Η η ρω ω ω δου της α σελ γους ορ χη στρι
 δος ε πλη ρου το η η δι ι α α θε σι ις του
 ο ο ο ορ κου του γαρ Προ ο δρο ο ο μου η κε
 φα λη α α α πο ο ο τμη η θει ει ει σα ως
 ο ψω νι ο ον ε φε ε ε ε ρε ε ε ε το
 Πα ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις α να α κει
 με ε ε ε νοις ω ω συμπο σι ου ου μι ι ση η
 του α νο σι ουρ γη η μα α τος και αι μι ι
 αι αι φο νι ι ας πλη η η ρους αλλ η μει εις
 τον Βα πτι ι στην ως εν γεν νη τοις γυ ναι κων
 μει ει ει ει ει ζο ο να α α α α α
 α α α ε πα ξι ι ι ως τι μων τες μα α κα
 ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν Παρασκευῇ τὸ ἀθεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου.

Κ Πα αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Τ^{Πα}ις μη μακαρισει σε Πα να γι α α α Πα α
ρθε ε ε νε ^{Δι}τις μη α νυ υ μνησει ει σου τον α λο
ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ^{Πα}ο γαρ α χρο
νωσ εκ Πα τρος ^{Δι}εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε
νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
η ηλθεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^{Πα}φυ
σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει γε
νο ο με ε νος α ανθρωω ω ποσ δι ι η η η
η μας ^{Κε}ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων ^{Δι}
τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο
ο με ε ε ε νος ^{Πα}αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μω ω ω ω ω

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλὴν η ς

I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Δι - θ

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προ σευ χη ης μς

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα φ

Το ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ π ₉

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· Δ ₂ εἰς τόπον

χλόης Δ ₂ ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ ₂

Tο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ ₂

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ π ₉

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ Δ ₂

φοβηθήσομαι κακά Δ ₂ ο τι συ υ μετ ε μϑ ϑ ϑ ει Δ ₂

Tο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ ₂

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μϑ ϑ ϑ π ₉

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π ₄ Κε ρ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ₂₂

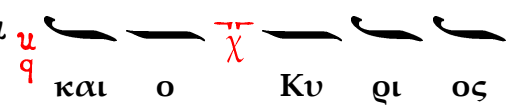
και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με μ ₉

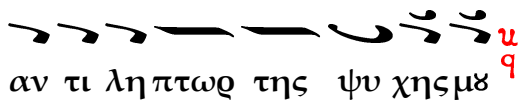
Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου μ ₉ ε νω τι

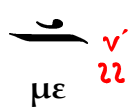
σαι τα χ ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ μ ₉

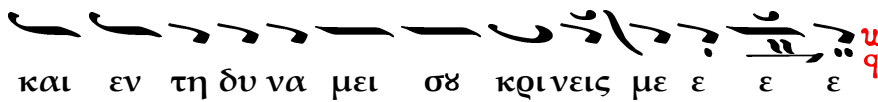
Oθε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ₂₂

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με μ ₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

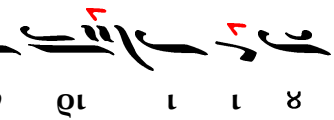

αντιληπτωρ της ψυχης μου

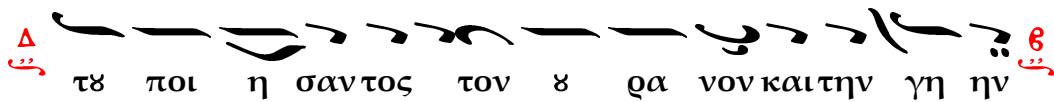
O Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

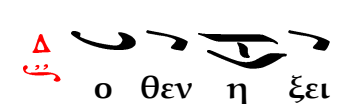

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

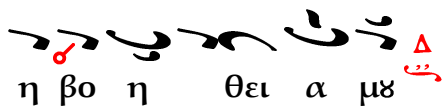
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

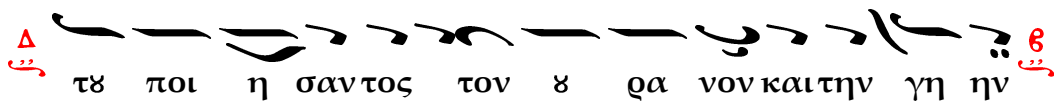
H βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι ς

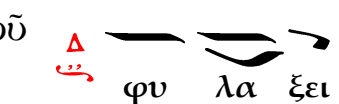

τα ποιησαντος του ορανον και την γην ην

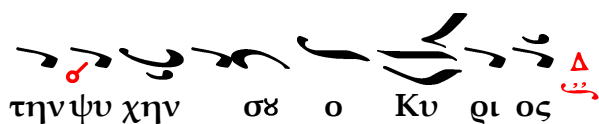
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν ηξει

η βοηθεια μου

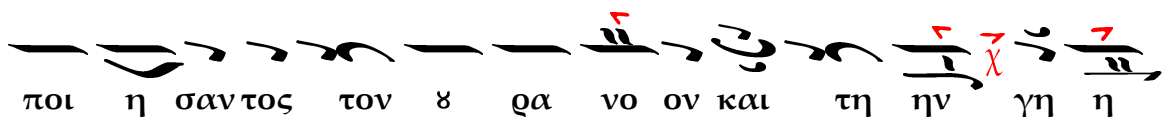
H βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι ς

τα ποιησαντος του ορανον και την γην ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυλαξει

την ψυχην σου ο Κυριος

H βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι ς
τα

ποιησαντος του ορανον και την γην ην

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος ραν Γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε
ο ος σ ς προ φθα α ^{Γα} ^ρ σει ^Γ ^ρ με ^ρ ^ρ

Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ^ρ ξε λ ς με εκ των εχ θρων μ ο Θε

^{Νη} ^Δ ^ρ ος και εκ των ε πα νι στα ^χ ^ρ με νων επ ε με ε λυ
^Μ ^ρ τρω σαι αι με ^Γ ^ρ με ^ρ ^ρ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε
ο ος σ ς προ φθα α ^{Γα} ^ρ σει ^Γ ^ρ με ^ρ ^ρ

Στίχος β'. ^{Γα} ^χ **Ρ** ^ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

^{Νη} ^Δ ^ρ α νο μι αν και εξ αν ^χ ^{Γα} ^ρ δρων αι μα των σω σον
^Γ ^ρ με ^ρ ^ρ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε ο
ος σ ς προ φθα ^χ ^ρ σει ^ρ ^ρ με ε ε ε ^Γ ^ρ ^ρ

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. μ' 1, μ' 17, μ' 8, μ' 20, νδ' 1).

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου,

λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύι τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρῶσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1).

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῆ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην

αὐτῶ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἥλιαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. δ' 7. ε' 1).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῶ ἀμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρόρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῶ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὄνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἔστιν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηρικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηρικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

T ^{Πα} ι σε κα λε σω ω μεν ^Μ Προ φη η η η η

τὸ φο ο ο ο ο ο ο ο νὸ τὴν ἐξ ἀ νο μᾶ
 συμ πλο κῆς ἀ αυ τῆς παν ἀ σελ γῆ ἡ ἡ θυ υ
 γὰ τε ε ε ε ρα κα τὰ τὸ παν των των Προ φη ἡ
 των θε ο προ κρι τὸ μει ζο ο νος φο νο τρο πῶ
 συμβᾶ λη ε σκευ ῶ ῶ ρη ἡ ἡ ἡ το τὰ γὰρ
 ἐ χθι στὰ Η ῥω ῶ ῶ δα τε λῶν τος συμ πο σι ι ον
 τὰ ε αυ τὰ ἀ θε μι τὰ γε ε νε ε θλι ι ῆ
 μεθ ορ κᾶ αι τη σα ασθαι πα ρε σκευ ἀ ἀ σε τὴν
 θαν μα το βρυ τον τὰ θε ο κη ρυ κος τι μι αν κε ε
 ε ε ε φα ἀ ἀ ἀ λην ο και τε τε λε κεν ο
 πα ρα ἀ φρων θυ με λι κᾶ ορ χη μα α τος δας αυ
 τὴν ἀ ντι μι σθο ο ο ον ε ε ευ ορ κι ι ας
 χα ἀ ἀ ριν ο μως κ ε παν σα το ο μυστησῆς
 Χρι στὰ ῆ πα ρσι ι ι ι ι ας τὴν θε ο
 στυ γῆ ἡ μι ι ι ξιν ἀ αυ των και με τα το τε λος
 στη ἡ λι ι τε ευ ει ν ἀλλ ε λε ε εγ χῶ ων

ε βο ο ο ο α ϝκ εξ ε στι σοι οι λε ε γων
 μοι χε ε ευ ει ειν τϝ α δελ φϝ ϝ ϝ σϝ Φι λιπ πϝ
 την γυ υ ναι αι αι κα ω γε νε θλι ϝ προ φη το ο
 κτο ο νϝ και Αι μα των γε ε ε μο ο ον τος συ υμ
 πο σι ι ι ι ϝ η μεις δε ευ σε βο φρο ο ο νως εν
 τη α πο το μη τϝ ϝ Προ οδρο ο μϝ λευ χει
 μο νϝ ϝ ϝ ντες ε ορ τα α σω ω ω ω μεν
 εν ευ ση μω η η με ε ε ρα α γαλ λι ω ω ω ω
 με ε ε ε νοι και Αι τη σω με θα α τϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ το ο ον εξ ευ με νι σαι τη Τρι ι α α α
 δι των πα θων της α τι μι ας ρυ σα α σθαι η η
 μας και σω σαι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα ϝ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Τ^{Πα} ης α νο μη πρα ξε ε ως τς ε λεγ χς εκ φυ
 γειν ο Η ρω ω δη ης βϑ ς λη η θεις ^{u q} την κε φα
 λην σϑ ς Προ ο δρο ο με πα ρα νο ο μω γυ
 ναι αι κι ^Δ πα ρε δι ι δσ φα α λε ε ε ρως ^{π q}
 ς γαρ ε πε γνω ο δει λαι αι ος στη λι τε ευ ω ων
 ε ε α αυ τον ^{u q} ε πι δι σκϑ πε ε ρι ι φε
 ε ε ε ε ρω ων α α αυ την ^{π q} αλλ ως α γνει
 ας πρα κτι κος ^{Κε} δι δα α α σκα α α α λος ^{Δι u q} και
 με τα νοι οι οι ας ο δη γο ος σω ω τη η η η
 η ρι ι ι ι ος ^{Κε π q} προ σβε ευ ε Βα πτι στα α α α
 τω ω Χρι ι στω ^{u q} εκ των πα θων της α τι μι ας λυ
 τρω σα ασθαι η η μα α α ας ^{Δ ρ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος π̄ q̄ Πα ρ

^χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας ^{χ Δ ρ}
 των αι ω νων α μην ^{u q}

M α κ α ρ ι ζ ο μ ε ν σ ε Θε ο τ ο ο κ ε Πα ρ θε ε
 ν ε και δ ο ξ α ζ ο μ ε ν σ ε ο ι π ι σ τ ο ι ο ι κ α τ α χ ρ ε ε
 ο σ τ η ν π ο ο ο λ ι ν τ η ν α σ ε ι σ τ ο ν τ ο τ ε ι χ ο ο ς
 τ ο α ρ ρ η η κ τ ο ν τ η ν α ρ ρ α γ η η π ρ ο σ τ α σ ι ι ι ι
 α ν και κ α τ α φ υ υ γ η η τ ω ν ψ υ χ ω ν η μ ω ω ω
 ω ω ν

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι-θ

T η ς μ ε τ α ν ο ι α ς ο κ η ρ υ ξ Ι ω α ν ν η η Β α π τ ι ι
 σ τ α εκ τ μ η θ ει ς σ ε τ η ν κ α ρ α ν τ η ν γ η η ν η γ ι
 ι α α α σ α ς ο τ ι τ ο ν ν ο μ ο ν τ ε Θε ο τ ο ι ς π ι
 σ τ ο ι ο ι ς ε τ ρ α α α ν ω ω ω ω σ α ς και π α ρ α
 ν ο μ ι ι α α ν ε ξ η φ α α α ν ι ι ι ι σ α ς ω ς π α
 ρ ε σ τ η κ ω ς τ ω ω θ ρ ο ο ο ν ω τ ε ε π ε ρ α ν ι ο
 Β α σ ι λ ε ε ε ε ω ς Χ ρ ι ι σ τ ε α υ τ ο ν ι κ ε ε
 ε ε τ ε ε ε ε υ ε ε λ ε η θ η η ν α ι τ α ς ψ υ υ

χα α ας η η η η μων

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ

Λιβάνῳ πλη η θυν θη σε ε ε ται

Δι ι α τον νο μον Κυ ρι ς την κε φα λη ην α

α α πε τμη η θης ω παν α α γι ι ε ε ε Ι

ι ι ω ω α α αν νη η λε γξας βα σι λε α α δυ σ

σε ε βη πα ρα νο μη η η σα α α αν τα πα ρ

ρη σι α α α Α με εμ πτω δι ο θαν μα ζ ς ς

σι ι ι σε στρα τι αι τω ων Α α α γγε

ε ε λων δο ξα ζ ς σι σε χο ροι των Α πο στο λων

και αι αι Μα αρ τυ υ υ ρων τι μω μεν σ και η η

μεις την ε τη σι ον μνη η η η μην παν ε ε εν

δο ο ο ο ξε δο ξα ζον τες την Α γι α α αν

Τρι α α δα την σε στε φα νω σα α σαν Προδρο με

μα α κα α α ρι ι ι ι ε

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ και ελ πι ει

ει ει επ α αυ τον

Ο εκ Προφη τσ Προοφη η η της και μει ζων

Προφη τω ων γε νο ο ο με ε ε ε νος εκ κοι

λι ασ Μη τρος ο η γι α α σμε ε ε νος εις υ

παρ γι α α αν Κυ ρι ι σ ση μερον υπ α νο

μσ βα σι ι λε ε ε ως την κα ρα α αν α α α

πε ε τμη η η θη και την α σε μνωσ ορ χη σα

με νη ην κο ο ο ρην τρα νωσ και προ της εκ το ο

μης και με τα την εκ το μην δι ε ε λε ε ε γ

ξασ η σχυ υ νε της α μαρ τι ι ι ι ασ την φα α

α λα α α α γγα και δι α τσ το βο ω μεν

Βα πτι στα α α Ι ι ω α α α αν νη ως

ε χων παρ ρη η σι ι ι αν εκ τε νωσ ι κε

ε ε τε ε ε ευ ε υ περ των ψυ χω ω

ων η η η η μων

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Π ρο δρο με του ου ου ου Σω τη η η ρο ος

συ υ βα σι λει ει εις η η λε ε εγ ξας πα

ρα νο μι ι αν μη ερ γα α α α ζε ε ε ε σθαι δι

ο παι γνι ον α νο μου γυ ναι αι κος ε πει σε τον

Η η ρω ω ω δην α πο τε μιν σου την κε ε

ε ε φα α α α λην και δι α του το α

πο ο α α να το λω ων η λι ι ι ου με ε ε

ε χρι δυ υ σμω ων αι αι αι νε ε το ον το ο

νο ο ο μα α α α σου παρ ρη σι αν ε ε

χω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον εκ τε νως

ι ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε του σω

θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και αι ει και εις τες αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φραστως
συλλα βου ου σα σα ρκι μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
στς των οι κε των πα ρα κλησεις δε χου πα να μω
με η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμοον των πταισμα
των νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο με ε
νη δυ σω ω πεισωθη ναι παν τας η μα α α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-Θ

Μνη ἡ μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθησ γαρ ον τωσ και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ροσ ο τι και εν ρει
θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θησ τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα
η μιν το με γα ε ε ε λε οσ

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντα υπερενωιαν παντα υπερενοξα
τασα Θεοτοκεμστηρια τη αγνειαεσφρα
γισμε ενη καιπαρθενι αφυλαττο με ενη
Μητηρ εγνωσθησ αφευδης Θεον τεκουσα αλη
θινον αυτον ικετευε σωθη ναιτασ ψυχασ η
μω ωων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ
μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε,
εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *